

ECLI:NL:CBB:2009:BK1196

Instantie	College van Beroep voor het bedrijfsleven
Datum uitspraak	14-10-2009
Datum publicatie	26-10-2009
Zaaknummer	AWB 09/44
Rechtsgebieden	Bestuursrecht
Bijzondere kenmerken	Eerste aanleg - meervoudig Proceskostenveroordeling
Inhoudsindicatie	Verordening identificatie en registratie van paardachtigen 2004
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl AB 2009, 414 met annotatie van I. Sewandono

Uitspraak

College van Beroep voor het bedrijfsleven

AWB 09/44 14 oktober 2009

7809 Verordening identificatie en registratie van paardachtigen 2004

Uitspraak in de zaak van:

A, te B, appellant,

gemachtigde: mr. C.A. van Kooten-de Jong, advocaat te Montfoort,

tegen

het Productschap Vee en Vlees, verweerder,

gemachtigden: mr. R.H. Algera en ir. J. Klaver, beiden werkzaam bij verweerder.

1. Het procesverloop

Bij besluit van 23 juni 2005 heeft verweerder 10 duplicaatpaspoorten en 4 paspoorten afgegeven voor 14 paarden die door de Landelijke Inspectiedienst Dierenbescherming bij appellant in beslag waren genomen.

Bij besluit van 20 november 2008 heeft verweerder het hiertegen gerichte bezwaar van appellant ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van 30 december 2008, bij het College binnengekomen op dezelfde datum, beroep ingesteld.

Bij brief van 5 februari 2009 heeft appellant de gronden van het beroep ingediend.

Bij brief van 7 april 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Bij faxbericht van 3 augustus 2009 heeft verweerder nadere stukken overgelegd. Bij faxbericht van 4 augustus 2009 heeft appelland nadere stukken overgelegd.

Op 7 augustus 2009 heeft het onderzoek ter zitting plaatsgehad, waarbij appelland is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde, en verweerder is verschenen bij zijn gemachtigden.

2. Grondslag van het geschil

Op grond van de stukken en het onderzoek ter zitting zijn in deze zaak de volgende feiten en omstandigheden voor het College komen vast te staan.

- Op 13 december 2004 zijn bij appelland 17 paarden in beslag genomen door de Landelijke Inspectiedienst Dierenbescherming.
- De paspoorten van deze paarden zijn door appelland achtergehouden.
- Omstreeks maart 2005 zijn 16 van deze paarden door de Dienst Regelingen van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit verkocht.
- Op verzoek van de Dienst Regelingen is op 23 juni 2005 ten behoeve van 10 van de 16 paarden een duplicaatpaspoort verstrekt. Voor 4 paarden is een eerste paspoort afgegeven. Voor 2 paarden is geen paspoort verstrekt.
- Na de inbeslagneming van de paarden is appelland strafrechtelijk vervolgd ter zake van (onder meer) overtreding van de bepalingen van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren. Na terugwijzing door de Hoge Raad heeft het Gerechtshof te Leeuwarden bij arrest van 27 juli 2009, voor zover hier van belang, de teruggave van de in beslag genomen paarden gelast.
- Appelland heeft bij brief van 26 maart 2007 tegen het besluit van 23 juni 2005 bezwaar gemaakt.
- Vervolgens heeft verweerder het bestreden besluit genomen.

3. De beoordeling van het geschil

3.1 Het College zal in deze zaak eerst beoordelen of verweerder het bezwaar van appelland terecht ontvankelijk heeft verklaard. Te dien aanzien wordt als volgt overwogen.

3.2 Onder een belanghebbende wordt ingevolge artikel 1:2, eerste lid van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) verstaan: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken. Blijkens vaste jurisprudentie van het College accentueert het begrip 'rechtstreeks' in voormelde definitie dat tussen het belang waarin betrokkene zich getroffen acht en het besluit dat daaraan debet zou zijn, een onlosmakelijk en direct verband moet bestaan. In het onderhavige geval kan niet worden gesproken van een rechtstreeks, doch slechts van een indirect, afgeleid belang. De beslissing heeft voor appelland hooguit gevolgen langs de weg van de privaatrechtelijke verbondenheid tussen hem en het Openbaar Ministerie dan wel de huidige eigenaar van de paarden. Het College zal dit toelichten aan de hand van hetgeen door appelland naar voren is gebracht met betrekking tot zijn belang bij de afgifte van de paspoorten.

3.3 Appelland heeft betoogd dat hij nog altijd de eigenaar is van de paarden, dat de paarden onrechtmatig in beslag zijn genomen, dat de vervreemding van de paarden door het Openbaar Ministerie vernietigbaar is en dat appelland daarom belanghebbende is.

In dit betoog kan het College appelland niet volgen. Immers, hetgeen appelland heeft aangevoerd strekt niet ten betoog dat bedoelde vervreemding nietig zou zijn. De gestelde onrechtmatigheid van de inbeslagname en de mogelijkheid van toekomstige vernietiging van bedoelde vervreemding kunnen niet de conclusie rechtvaardigen, dat appelland thans als eigenaar van de paarden moet worden beschouwd.

3.4 Het College volgt appelland evenmin in zijn betoog dat het voor de vaststelling, via een civiele procedure, van de onrechtmatigheid van de vervreemding van de paarden door het Openbaar Ministerie van belang is dat vast komt te staan dat de afgifte van de (duplicaat)paspoorten onrechtmatig is geweest. Appelland heeft niets aangevoerd, en het College ziet geen aanknopingspunten, voor het oordeel dat de rechtmatigheid van de vervreemding van de paarden afhankelijk zou zijn van een toetsing van de afgifte van de (duplicaat)paspoorten, die een indirect gevolg is geweest van de vervreemding. Ook in dit opzicht

kan niet gezegd worden dat appellant een belang heeft bij een beslissing op zijn bezwaar.

3.5 Appellant heeft voorts betoogd dat hij belanghebbende is bij het besluit tot afgifte van de (duplicaat)paspoorten, omdat het voor hem van belang is duidelijkheid te krijgen omtrent de status van de paspoorten die hij op dit moment nog in zijn bezit heeft. Het College kan appelland hierin niet volgen. De aanspraak die appelland aan het bezit van de originele paspoorten stelt te ontleen is door de afgifte van de duplicaatpaspoorten niet veranderd. Ook zijn stelling dat hij door de afgifte juridisch minder grip heeft op de paarden is niet houdbaar. Zoals tussen partijen niet in geschil is, bepaalt het paspoort op generlei wijze wie de eigenaar van het paard is, maar dient het ter registratie en identificatie van het paard.

3.6 Gelet op het vorenoverwogene is het College van oordeel dat het belang van appelland niet rechtstreeks in de zin van artikel 1:2 Awb bij de afgifte van de (duplicaat)paspoorten is betrokken.

3.7 Voorts stelt het College vast dat het bezwaar buiten de wettelijke termijn, bedoeld in de artikelen 6:7 en 6:8, eerste lid, van de Awb is ingediend. Anders dan verweerder in zijn bestreden besluit oordeelt het College dat geen sprake was van een verschoonbare termijnoverschrijding. Hiertoe overweegt het College als volgt.

3.8 Blijkens het bezwaarschrift is appelland voor het eerst op de hoogte gebracht van het besluit tot afgifte van de (duplicaat)paspoorten door middel van een faxbericht van de stamboekorganisatie van 8 maart 2007 met bijlagen. Met dagtekening 26 maart 2007 heeft appelland bezwaar gemaakt tegen het primaire besluit van 23 juni 2005. Gelet hierop is naar het oordeel van het College geen sprake van een verschoonbare termijnoverschrijding als bedoeld in artikel 6:11 van de Awb. Volgens vaste rechtspraak dient degene die te laat bekend wordt met een besluit, zo spoedig als redelijkerwijs mogelijk alsnog bezwaar te maken. Daarbij staat hem niet opnieuw een volledige bezwaartermijn ter beschikking, maar in beginsel een termijn van twee weken. Het bezwaarschrift is ingediend op 26 maart 2007. Dat is meer dan twee weken na de datum waarop appelland op de hoogte raakte van het primaire besluit. Derhalve is het bezwaar niet zo spoedig als redelijkerwijs mogelijk ingediend. De stelling van appelland dat hij pas op 27 april 2007 bericht ontving dat de (duplicaat)paspoorten daadwerkelijk waren verstrekt, maakt dit niet anders. Appelland heeft op 26 maart 2007 immers een bezwaarschrift ingediend op basis van de hem verstrekte informatie dat (duplicaat)paspoorten waren afgegeven.

3.9 Uit al het voorgaande volgt dat verweerder het bezwaar van appelland ten onrechte ontvankelijk heeft geacht. Het beroep is derhalve gegrond. Het College zal op de voet van artikel 8:72, vierde lid, Awb zelf in de zaak voorzien en het bezwaar alsnog niet-ontvankelijk verklaren.

3.10 Het College acht ten slotte termen aanwezig om verweerder met toepassing van artikel 8:75 Awb te veroordelen in de proceskosten van appelland. Met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht worden deze kosten vastgesteld op 644,--, te weten 1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met wegingsfactor 1 (gemiddeld) en een waarde per punt van 322,--.

4. De beslissing

Het College:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- verklaart het bezwaar van appelland niet-ontvankelijk;
- bepaalt dat de uitspraak in de plaats treedt van het bestreden besluit;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van appelland, welke worden vastgesteld op 644,-- (zegge: zeshonderdvierenveertig euro);
- bepaalt dat verweerder aan appelland het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van 145,-- (zegge: honderdvijfenveertig euro) vergoedt.

Aldus gewezen door mr. C.M. Wolters, mr. C.J. Waterbolk en mr. M.J. Kuiper, in tegenwoordigheid van mr. B.J.E. Lodder als griffier, en uitgesproken in het openbaar op 14 oktober 2009.

w.g. C.M. Wolters w.g. B.J.E. Lodder